

بچه‌ها در روضه حضرت رقیه (س)

اولین کاسه آتش نذری

پیشنهاد می‌کنم به جای غصه خوردن، هردوی شما سوره فیل را حفظ کنید و هر روز به نیت شکست این دشمن ظالم بخوانید تا هم به آرامش برسید و هم اینکه با قلب پاک برای شادی روح بچه‌های شهید دعا کنید و از خداوند بخواهید به ما و مردم همه‌ی کشورهای اسلامی کمک کند تا شر دشمن برای همیشه از سرمان کم شود.»

شیرین کف دست‌هایش را به هم کوبید و با خوش حالی گفت: «ممنون مامان. پس من می‌روم قرآن را از روی میز بیاورم.»

شادی پیشنهاد داد: «به نظر تان بهتر نیست از همه خانم‌ها و بچه‌هایی که به خانه‌مان می‌آیند بخواهیم که این ختم سوره فیل را در ۱۰ روز روضه هم‌زمان با هم انجام دهیم؟» مامان با لبخند از این پیشنهاد استقبال کرد و گفت: «فکر خیلی خوبی است. به امید پیروزی همیشگی کشور عزیزمان حتماً این کار را انجام می‌دهیم.»

شادی و شیرین تصمیم گرفتند به دوستانشان هم بگویند سوره فیل را از بر کنند تا در این نذر خوب همه با هم شرکت کنند. بعد هم به تعداد زیادی روی برگه‌های کوچک با خط خوب سوره فیل را نوشتند تا به دست همه خانم‌هایی که به روضه می‌آیند بدهند. همین تکرار و نوشتن سبب شد خودشان هم بی‌درد سر این سوره خوب قرآن را حفظ شوند.

دهه اول صفر و روضه‌های مامان بالاخره شروع شد و نذر بچه‌ها به اتفاق بزرگ‌ترها به خوبی انجام می‌شد. روز پنجم روضه، هم‌زمان با شهادت حضرت رقیه (س)، مانند هر سال مامان قصد داشت مراسم را با توزیع آتش رشته به پایان ببرد.

بچه‌ها از شب پیش در پاک کردن سبزی آتش و حبوبات به مامان و خاله و تعدادی از خانم‌های همسایه کمک کرده بودند. ظهر آن روز،

مامان در حال بیرون آوردن پرچم‌های مشکی و کتیبه‌ها از کمد بود، ماه صفر از راه رسیده بود. شیرین با اینکه خیلی منتظر روضه‌های هرساله مامان بود این روزها دل و دماغ درستی نداشت. شادی بدو بدو وارد اتاق شد و با دیدن پرچم‌ها و وسایل روضه با خوش حالی گفت: «آخ جون بازم روضه‌ها شروع میشه. شیرین چرا به مامان کمک نمی‌کنی؟ پاشو دیگه!»

شیرین با ناراحتی و بی‌حوصلگی گفت: «امروز داشتم یه مجله می‌خوندم. عکس یک عالمه بچه هم‌سن و سال ما توش چاپ شده بود که همشون تو حمله اسرائیل به کشورمون شهید شده بودند. خیلی غصه خوردم، کاش می‌تونستم کاری بکنم!»

مامان تا این حرف را شنید رو به شیرین گفت: «عزیزم می‌دانی ما چرا روضه می‌گیریم و امام حسین (ع) و فرزندان‌شان به چه دلیلی شهید شدند؟» شیرین جواب داد: «به خاطر اینکه محرم و صفر همیشه روضه می‌گیریم خب!» مامان گفت: «بچه‌ها! امام حسین (ع) و یاران و خانواده ایشان برای قیام در برابر ظلم یزید ستمگر جنگیدند و به شهادت رسیدند و به همه ما یاد دادند که نباید در مقابل ظالمان تسلیم شویم. حضرت علی (اصغر ع) که شش ماه بیشتر نداشتند، حضرت قاسم (ع) که نوجوان بودند و حضرت رقیه (س) دختر سه‌ساله امام حسین (ع) که از غم از دست دادن پدرشان غریبانه در خرابه‌های شام از دنیا رفتند، همگی در این جنگ به شهادت رسیدند. ما هم با برگزاری مراسم عزاداری و روضه در ماه محرم و صفر می‌خواهیم هدف امام حسین (ع) از قیام را به خودمان یادآوری کنیم.

وقتی اسرائیل متجاوز هم به کشور ما حمله کرد هر یک به شکلی در برابر او قیام و مقاومت کردیم و عده‌ای هم طبیعتاً در این جنگ به شهادت رسیدند. پس دخترم

